

այն ինչ Անանոն հատուածը ներկայացնում
է, ինչպես կը տեսնենք, իսայտարգէտ հաւա-
ցածու զանազան աղրիդիներից: Բաց ի գո-
րանից, Սերիոսի Պատմութիւնը՝ ի զանա-
զանութիւն Հատուածի անվաւեր և առաս-
պելական բովանդակութեան, ներկայացնում
է ճիշտ — պատմական անցքեր, որոց նկարա-
գրող հեղինակը եղել է ոչ միայն ժամանա-
կակից, այլ ոչ սակաւ անզամ և ականա-
տես:

Մարգրե մենք կը տեսնենք, որ բաց ի
արտարին նմանութիւնից, Անանոն և Սե-
րիոսի մէջ կայ և ներբին կապ:

թրգմ. և. ՆԱԶԱՐԵԱՆՑ

Շարայարելի

ԵՐԵԿՈՅԹ ՄԸ Ի ՌԵՔԱՆԱԴԻ

QԱՐՄԱՆԱԼԻ և ուշազրութեան ար-
ժանի միջին իտալիոյ Մարգէ (Le Mar-
ché) զաւաոին՝ միջին զարէն սկսեալ զա-
նազան ժամանակ մեր ազգին տուած հիւր-
ընկալութիւնն: Կարծես երախտագիտութեան
տուրք մ'է զոր յանդէս կը հատուցանէ
Ներսէտ Պատրիկի հայկազնոյ յիշատակին, որ
զայն Գոթաց աւարասութենէն ազատեց:
Եթէ նոյն իսկ իտալացի պատմաց ոմանց
աւանդութեան հաւատանք, և Լիբրերիոս —
որ ընդ ո. Կիրակոսի և ո. Մարկելլինոսի՝
Անկոնայի զյանաւոր պաշտպան սուրբերն
են, — որդի էր հայկազի Յովհաննէս (?)
անոն մեծ իշխանի մը, և թողով հայրե-
նական փառքն ու հարստութիւնը՝ Անկոնա
եկաւ ու կրօնաւորեցաւ: Գասղէվիտարտոյի
հայ կուսանքն, որ 1787 էն սկսեալ յիսուն
տարի հոն բնակեցան և յետոյ Անկոնա փո-
խադրուեցան, դարձեալ այս վերջին քաղա-

քի մէջ պարբերաբար յիշուած Մուրաս,
Համբի, Ռմուտ, Նուաֆ (Չպլաբ), Արէ, և
այլն, զերդաստաններն, ըսածնուու հաստա-
տութիւն են: Մերազնկից այս գաւառու վա-
ճառականութեան համար այդշափ յաճախել-
ուուն պատման անշուշտ թուրքիոյ հետ
զրակցութիւնն էր, որոց մէջ անջրպիտ կամ
լաւ եւս կապ մ'էր միութեան միայն Ազրիա-
կան ծով, որոյ միջոցաւ երկու աշխարհաց
բբրերին կը փոխանակուէին, մանաւանդ ա-
րեւելեանն յիտարիա: Դիրազդարար 1872 էն
ի վեր ազգային ամէն շառափակ չնշուած կամ
ցրուած է քաղաքէս. և յետին հօգեւոր ա-
ռաջնորդն հարկազրուելով մեկնել այսի վե-
զպարաւոր հարը ժառանգած են Հայոց վերջին
եկեղեցին, զոր զեռ շատր ի քաղաքացեաց
եկեղեցի Հայոց կանուանն: ՄԵՒՔ պարու-
նակեալ հինգ նորանաց երեցն ազգային
սրբոց նուրիեալ են. ս. Գրիգոր լուսաւորիչ,
որոյ անուամբ կը կոչուի եկեղեցին, ս.
Հոփսիմէտ կոյս, (զոր կրօնաւոր ս. Խիփ-
գենի հայկազն կը կոչեն) և ս. Անաստասիա
կոյս:

Մեր ազգային զադթականութեան պատ-
մութեան թէ և տանոք՝ այլ ոչ նուազ հե-
տաքրքրական էջերէն մին կը կազմէ այս,
որոյ լուսարանութիւնը կ'ակնկալենք նիմոյն
քայ նորանուի պատկանելի բանափիր մը
զրչէն:

Վերոյիշեալ տողերու զրութեան առիթ
տուաւ ինձ՝ Անկոնայէ երկաթուղեաւ ժամ-
մի հեռէ՝ Եթերանազիլ Հայկական որրանոցին
ի նպաստ տրուած բոլորովին ընտանեկան
երեկոյթ մը: Որբանոցիս հաստատութեան և
ներբին կազմութեան վրայ երկիցս խօսւած
ըլլալով¹, չեմ ուզեր ընթերցողաց զնոյն
երկրորդեւ. Սա կէտս միայն կը փափաքիմ
շշտաել, որ մինչ ազգիս ուրիշ տարաբազդ
որբերը՝ արեւելցէ զորս հաստատութեանց
մէջ՝ բոլորովին արեւմտեայ ձուլերու ջանք
կ'ըլլուին, ընդհակառակն հոս՝ թէ և օտար
երկնից՝ այլ ազգային յարկի ներբեւ՝ նախան-
ձայոյդ ուրավ կը պահպանուին մեր մայրենի

1. Saracini. — Notitie historiche d'Ancona.
1675: — N. M. G. — Cenni storici dei santi
protettori di Ancona,

լիզուն և աւանդովթինք. և կրիսանց ըսել, թէ իր զուտ հայկական որբանոց — և ոչ թէ այլոց մասն կազմող — իսր տեսակին մէջ ոչ միայն յիտալիա, այլ և ամբողջ յարեւուստաս միակ և առաջինն է:

Որբանոց իւր առաջին տարւոյ շրջանն յաջողութեամբ բոլորելուն ապիթի, բանի մը բարեկեցիկ ընտանից բաղարին՝ և մասնաւորաբար կոմն չենթիկաս թողիդի զերգաւտան՝ ինընաբերաբար շատ զովելի և սիրուն զաղափար մը յշացան. այսինքն՝ թատերական երեկոյթ մը տալ, ասոր ելեւմտական կացութեան օգնութիւն մը ընելու նպատակաւ. ՚իբրասանը նոյն իսկ իրենց մատաղատի ուստերը և զստերը պիտի ըլլային, որոց երիցագյան հազիւ երկուասանամեայ: Քիչ օրուան մէջ երեկ կառոր մանկական կատակերգութիւններ ընտրեցին և սովորեցուցին այս յանկարծաստեղծ ընկերութեան: Քաղըին մեծ թատերաբարահին կից ընթերցասիրաց մեծ գահինք՝ սիրով նուիրեց ընկերութիւնն, բնաւ զրամ՝ մը չպահանջելով և ոչ իսկ շրեղ լուսաւորութեան համար:

Յունուար ամսոյ ՅՈՒն տեղի ունեցաւ երեկոյթն: Մարից զին՝ 40 հարիւրորդ զրուած էր, ամենուն կարողութեան յարմարելու համար, այլ շատեր՝ ինընաբերաբար բաց ի պարտառորդի զնէն՝ կրկնապատիկն և եռապատիկը կը նուիրէն: Աւելոր է ըսել՝ թէ փօրին կերասանաց աշխայժ, բնական և համազելի արտօնանութիւնն՝ ամբողջ հանդիսականաց գոճութեան և եռահենալից ծափահարութեանց արժանացաւ. որով այս ազնուական մանկունք իրենց հասակակցաց համար տրուած հանդիսին յաջողութեան մեծապէս նպաստեցին:

Հանդիսին մեծ փայլ աւելցուց թատերերգութիւննէն վերջը կատարուած վիճակահանութիւն: Քառասուն և հինգ առարկայը նուիրուած էն առ այդ՝ նոյնքան ընտանիքներէ. այս նիւթերս կին ընդհանրապէս ընտիր սրուակը զինւոյ և փառակազմ մատեանք, մետաքսեայ թաշկիսակը, բանուած ծածկոյթը, մեծապէր խմորեղչնցը, և այլն, և այլն: Յայսանի էր՝ զվերջինս շահողին աւելի ուրախութիւն պիտի զգային՝ զայնս որբոց նուի-

րելով՝ բան թէ առնենքնին տանելու նեղութիւնը յանձն առնու. և իրացցնէ գուշակութիւննի իրականութեան փոխուեցաւ. Սրտաշարժ տեսարան մ՞էր արդարեւ, երբ իւրաքանչիւր արարուածէ վերջը վարագոյրն հանդիսականաց բուռն ծափահարութեան մէջ կիշնէր, և երամիշար ընտիր կառներ կը նուազէին, յանկարծ զնամիէ մը յաղթական զիմօց և հրշատականման դերասանը զուրս կը ցատէին, և մէկ ձեռորով որբի մը ձեռը սեղմած և միւսով վիճակահանութեան առմներն վեր բանած՝ իրենց հօր համ մօր տանչորդութեամբ բազմութեան մէջ կը սողոսկէին և հարիւրներով կը վաճառէին: Փութանց բանը բանը որ առնց իւրաքանչիւրին զինի 40 հարիւրորդ էր. հետեւարար նոր բարտսիրա անձն կրնար մերել և շմանհալցել հասարակաց ուրագութեան: Բաւական է ըսել թէ կը ժամուան մէջ 4000 առմնակը վաճառուեցան, և կարգավիրը ցաւեցան նոյնիցան մ'ալ զեռ պատրաստ չունենալին: Երկուց ի սանունց՝ թատերաբեմին վրայ կեցած, 45 յաշմորդ թիւերը բաշեցին և նուիրեցին զրնծայր բաղդաւորաց:

Հանդիսականաց խանդաղատանաց ցոյցն ի գագաթնակէտն հասաւ, երբ երկուսամն հայ մանկոնց թատերաբեմին վրայ շարուեցան. և անոնցմէ երկուքն, Գառնիկ Խաչատրուերեան և Մարգիս Տամբուրանեան, մին իստակերէն և միւսն հայերէն լեզուաւ, շնորհակալութիւն յայսնեցին հանդիսականաց, ահաւասիկ իստակերնեն թարգմանութիւնն:

«Խորապէս զգածեալ սրուով ընկերաց և Ցիսչութեան կողմանէ անհուն շնորհակալութիւն կը յայտնեմ այն ամէն ազնուաշուր Ցիկնայց և մեծապատի Ցեարց, կարգադրուաց այս սրտաշարժ հանդիսիս, ի նպաստ մեր հայկական Որբանոցին, որ միակ և առաջինն է ամբողջ Խամալիոյ մէջ: Պատիւ և փառք այս ազնիւ բաղաբացեաց, որք զմեզ ի թիւս իրենց սիրելի որդուց ընկունեցան, Աստուած օրնէն՝ իրենց զերդաստանն և իրենց համապատութիւնն, կեցցէ Ըներանալիք. կեցցէ միք որդիպական հայրենիքն»: Ակ ուրախութեամբ և բարի զործ մը կատարած ըլլայու զոհութեամբ մեկնեցաւ բազմութիւնն,

առոր նմաններն գետ շատ անդամներ մաղոթելով մեզ ։ Երեկոյթիս հասոյթն եղաւ գրեթէ 250 ֆրանգ։ Ազնիւ ընթերցողն այսափ ցոյցերու փիփարեն՝ թերեւս մեծագոյն գումարի մը կը սպասէր, չի ճանչնալով անշաշտ փոքրիկ և աղքատիկ քաղաքաւանիս անտեսական կարողութիւնն, որ միայն իւր մարդասիրական զայցմանց մորիկ ընկերվ կարողութենէն վեր քաջութեամբ մը այս հաստատութիւնս հիմնեց. և այսօր քանի չափ հայ որբեր, մանչ և աղջիկ կը գարմանէ հոն. իրաւ և թէ ասնցմէ տանումէկն յանձն առած և իւր ժախիւր հոգալ Ավիպոն Պորկեզ իշխանուհին. այլ որչափ կը փափաքիր ժողովորդն հաստատուն հիման մը վրայ դնել իւր ձեագործն և անոր ապագան ապահովելու ։ Այսուհետեւ սեցանալզեցին իւր ընտառնեաց ման կը համարի այս որբեր, և իրեն պրազան պարտը մը կը սեպէ ամէն կերպով ձեռքն եկած օգնութիւնն ընել անոնց։

Շաբաթ ջանցիր որ ի քաղաքացիաց շնորհնից կերպ կերպ նուելներ, ինչպէս գովազյը, զորս տուներէն կը հիւսեն, դրածելի հագուստներ, անուշեղնից, պտուղը, և այն, և այն. մինչեւ իսկ քահանայ մ'ալ սկսած է թղթապրոշմ և ընթացքէ գուրս հին կամ նոր զրամներ ժողովել և վաճառել զայնս ի նպաստ Որբանոցիս ։ Կը յանձնարար, բներ այս վերջին զիւսու մերազնեայ ասրեւմտեան և արեւելեան եղրարց. բարերարութիւն մ'է որ ոչինչ կ'արձէ կատարողին, այլ ընդունողաց շատ ինչ ։ Ծւսափ ով որ այս բարերարութեանս կը փափաքի մասնակցել, թող հաճի Որբանոցիս Տիովեր-պոստ հասցին ուղղել ու է քանակաւ հին կամ նոր թղթապրոշմ (*Tintobre-poste*) և անգործածելի զրամներ։

Յօգուածն չի կնքած՝ պարտը կը համարիմ հրապարակաւ շնորհակարութիւն յայտնել այն ազնիւ ազգայնոց, որը անցեալ տարւոյ շրջանին մէջ իրենց ու է նուեիրատուութեամբ ազգիս տարաբաղդ նումբ մի զաւակաց փրկութեան և կրթութեան ձեռն կարկանդցին։

Հ. Դ. Ա.

ԳԵՂԵՑԿԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ

(Եար. տես յէջ 479, 1897)

ԳԼՈՒԽ Դ

ԿԵՂԵՑԿԱԳԻՏ ԱՊՂԿԱՑՈՒՑԻՉ ՏԱՐՐԵՐԸ

Էտմօմ Մամպրէմ մէկ երգը. — Ի՞մէ՞՛ է ամոր ըմթերցմամբ մեր զգացած համոյքը. — Կարգ և ծամեմատութիւն. — Իմրակամը. — Ներդաշմակութիւն. — Բառերութ ոյժը. Բազրատումիմ, Ալիշանը ու գէշիկթաշշեամը. — Արուեստագիտիմ պատակը. — Միութիւն և զամագամութիւն. — Քուռելյի գոլիկոսու. Զարթենումի մեհեամը. Բթութիւնը. — Ծշմարտութիւնը. թէ ի՞նչ է այս արուեստիմ մէշ. Լաքութէմ. — Ի՞նչ է կեամքն արուեստիմ մէշ։

1. Տեսանց թէ ինչ պայմաններով կը զատենց գեղեցիկը, և քանի աեսակներ ունի անոր բացարտութիւնը. Փայլ մը եւս յառաջերթալով՝ քննենք թէ որդ'ն են զայն բաղկացնող տարրերը. Անոնց օրինակ Ալիկազովիկի սակի զրչաւ թարգմանուած Մամպրէմ հետեւեալ սիրոն տաղը.

Ս է Բ

Եթէ ես ամպ էի,
Մամիկով ընդ այեր
Երեկք ոչ յուգէի
Մըրըրկաւ ըգնովիք։
Եթէ զայր դալարի՛
Զերդ սիրութ ովասիս,
Ուղիւրըթ բաղի
Գայր համզէլի ի ծոցիս։
Եթէ տոմիկ սաղարթում
Ցաւոց զեղ և դարման,
Առուակի զալարում
Լիմէի ապաստած։